

חוק רשות פיתוח (העברת נכסים), תש"י – 1950*

1. בחוק זה –

פירושים

„נכס“ כולל מקרקעים ומטלטלים, וכן זכויות וטובות הנאה מכל סוג שהוא ;
„קרקע עירונית“ פירושו – מקרקעים הנמצאים בתחומי שטח תכנון עיר,
להוציא שטח תכנון גלילי ;

„קרקע עוברת לציבור“ פירושו – מקרקעים שאינם קרקע עירונית, וכן קרקע
עירונית שהממשלה הכריזה עליה, לצורך חוק זה, כעל מקרקעים מיועדים לשיכון
עולים, לשיכון עממי או למטרות פיתוח.

2. (א) הממשלה רשאית, בצו שיפורסם ברשומות, למנות חבר בני אדם להיות
רשות לפיתוח הארץ (בחוק זה „רשות הפיתוח“).

רשות פיתוח

(ב) רשות הפיתוח תהווה גוף מאוגד, והיא תהא רשאית להתקשר בחוזים,
להחזיק ולרכוש רכוש, ולהיות צד בכל משא ומתן, משפטי או אחר.

(ג) חדלה רשות הפיתוח מכהן, סמכויותיה, זכויותיה וחובותיה עוברים
מאליהם לשר האוצר ; נתמנה חבר בני אדם אחר להיות רשות הפיתוח, הסמכויות,
הזכויות והחובות האמורים עוברים מאליהם אליו, וכן מרשות פיתוח לרשות פיתוח.

3. רשות הפיתוח מוסמכת –

סמכויות

(1) לקנות נכסים, לשכרם, להחליפם ולרכשם בדרך אחרת ;

(2) לבנות, להקים, לסול, לשנות, לתקן, להשלים, לשפר, לפתח, לקיים,
להחזיק, לנהל, להפעיל ולהסדיר בנינים, דרכים, כבישים, מסילות-ברזל, גשרים,
תעלות, מכרות, קווי תחבורה, נמלים, שדות-תעופה, בתי-חרושת, מפעלי השקאה,
מפעלי יעור, מפעלי חשמל, מפעלי תחבורה, מפעלי מים, מפעלי התישבות, מפעלי
שיכון ומפעלים אחרים ;

(3) לפתח נכסים, להשלימם, להשביחם, למזגם, לנהלם, לעבדם ולהכשירם ;

(4) למכור נכסים, להעבירם בדרך אחרת, להשכירם, להחכירם ולשעבדם ;

— ואולם —

(א) רשות הפיתוח לא תהא רשאית למכור קרקע עוברת לציבור, או
להעביר את זכות הבעלות עליה בדרך אחרת, אלא למדינה, לקרן הקיימת
לישראל, למוסד שאושר על-ידי הממשלה, לצורך פסקה זו, כמוסד ליישוב
ערבים מחוסרי קרקע, או לרשות מקומית ; קרקע שנרכשה כך, זכות
הבעלות עליה שוב אינה ניתנת להעברה אלא, בהסכמת רשות הפיתוח,
לגוף מן הגופים הנזכרים בפסקת משנה זו ;

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב תש"י (81 ביולי 1950) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו
בחוץ חוק 25 מיום י"ז בכסלו תש"י (8 בדצמבר 1949), עמוד 23.

(ב) רשות הפיתוח לא תהא רשאית למכור מקרקעים, שאינם קרקע עוברת לציבור, אלא אם הוצעו תחילה לקרן הקיימת לישראל, והקרן הקיימת לישראל לא הסכימה לרכשם תוך תקופה שקבעה רשות הפיתוח; (ג) הסך הכולל של מקרקעים, שאינם קרקע עוברת לציבור, שרשות הפיתוח תמכור או שתעביר את זכות הבעלות עליהם בדרך אחרת, לא יעלה על 100,000 דונם; אך לצורך פסקת משנה זו לא יובאו בחשבון מקרקעים שנרכשו על ידי גוף מן הגופים הנזכרים בפסקת משנה (א); (ד) כל מכירה של מקרקעים, בין קרקע עוברת לציבור ובין מקרקעים אחרים, או העברת זכות הבעלות עליהם בדרך אחרת, תהא על פי החלטת הממשלה בכל מקרה ומקרה;

(5) ללוות ולהלוות כספים, לקבל ולתת אשראי ולערוב לחובותיהם ולחזוניהם של אנשים אחרים;

(6) לייסד חברות, אגודות שיתופיות, שותפויות וגופים אחרים, להצטרף אליהם, וליוזם ולעודד את ייסודם;

(7) לשמש אפוטרופוס, נאמן, סוכן או מורשה לכל אדם ובכל ענין;

(8) להעסיק סוכנים, פקידים ושאר עובדים ולקבוע את תנאי שירותם;

(9) לעשות כל דבר הדרוש לביצוע כל סמכות מסמכויותיה;

(10) לבצע כל סמכות מסמכויותיה ביחד או בשותפות עם מוסדות המדינה, הסוכנות היהודית לארץ ישראל, הקרן הקיימת לישראל, רשויות מקומיות, חברות, אגודות שיתופיות וגופים או אנשים אחרים.

4. הממשלה תגיש לכנסת דין-וחשבון על פעולותיה של רשות הפיתוח אחת לרבעה חדשים לפחות.

5. תקציבה של רשות הפיתוח ייקבע על פי חוק של הכנסת; רשות הפיתוח לא תוציא כל הוצאה ולא תקבל עליה כל התחייבות כספית אלא אם היתה להוצאה או להתחייבות הקצבה מתאימה בתקציב שנקבע כך, או אושרה, לפי המלצת ועדת הכלכלה, על ידי ועדת הכספים של הכנסת.

6. על אף האמור בכל חוק אחר, תזכיר התאגדות, תקנות התאגדות, או מסמך אחר, ובלי להתחשב עם כל איסור או הגבלה הנובעים מהם, מותר לכל אדם הזכאי לנכס — ובכלל זה המדינה, רשות מקומית, ממונה על רכוש האויב (כמשמעותו בפקודת המסחר עם האויב, 1939¹), האפוטרופוס הכללי (כמשמעותו בפקודת האפוטרופוס הכללי, 1944²), חברה, אגודה שיתופית, נאמן, מנהל עזבון ואפוטרופוס או אדם אחר המייצג אדם נטול כשרות משפטית — למכור את הנכס, או להעבירו בדרך אחרת, לרשות הפיתוח, ולהתקשר לשם כך בכל הסכם שיידרש.

¹ ע"ר מס' 923 מיום 5.9.39, תוס' 1, עמ' 79

² ע"ר מס' 1300 מיום 28.12.44, תוס' 1, עמ' 110.

7. מכירת נכס מסוג המקרקעים לרשות השיתוח, או העברת נכס כזה אליה בדרך אחרת, לא תשמש יסוד לכל תביעה לפי ההוראות הכלולות בשער השלישי לפרק התשיעי של המגילה, או לפי הוראות הסעיפים 41, 42, 44 ו-45 לחוק הקרקעות העותומני, על אף האמור באותן ההוראות.

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

אליעזר קפלן
שר האוצר

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 68

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון).
תש"י - 1950*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון). תש"ט - 1949, בתיקון הניתן בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום כ"ד בשבט תשי"א (31 בינואר 1951).	הארכת תוקף
2. תיקון התקנות האמורות אינו פוגע בכל צו, מינוי או פעולה אחרת שנעשו לפניה לפני היכנס חוק זה לתקפו.	שמירת תוקף
3. שר הבטחון רשאי, בכל עת, לבטל את התקנות האמורות על ידי צו שיפורסם ברשומות.	זכות ביטול
4. תקפו של חוק זה הוא מיום י"ז באב תש"י (31 ביולי 1950).	תחילת תוקף

תוספת

(סעיף 1)

תקנות-שעת-חירום (אזורי בטחון). תש"ט - 1949, יתוקנו כך:

תקנה 2 תסומן כתקנת-משנה (א), ואחריה תבוא תקנת-משנה זו:

„(ב) צו לפי תקנת-משנה (א) שניתן אחרי שנכנס לתקפו חוק להארכת

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב תש"י (31 ביולי 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 50 סיום כ"ט בתמוז תש"י (14 ביולי 1950), עמ' 208.
1 ספר החוקים 17 סיום ח' באב תש"ט (3.8.1949), עמ' 136.